

Kadının Özgürleşme Mücadelesi

İçeriği Yazan: [elvan](#) [1] Zaman: Pzt, 05/03/2012 - 17:59

Yazar: Elvan DÜRBİN

Yazının Yazıldığı Tarih: 01.03.2012

Kadının

ÖZGÜRLEŞME

Mücadelesi

Dünya kadınlar gününü kutlamaya hazırlandığımız şu günlerde, kadınlar arası dayanışma ve kadınların toplumdan beklentileri vurgulanacağı; tüm dünyada kadın haklarından, onların ne kadar fedakâr, cefakâr ve kutsal olduğundan bahsedilecek, emekçi kadınların haklarından bahsedilecek. Kadınların hak ettikleri hayatı yaşayabilmeleri için planlar, projeler geliştirme sözü verilecek.

Bazıları ise, kadınlar için, konferanslar, gösteriler, eğlenceler düzenleyecek, hatta bilbordları reklamlar, kampanyalar kaplayacak, birileri çıkıp sokaktan geçen kadınlara çiçekler verecek bu günü anlamsızlaştırmaya çalışacak. Birileri kadınlar bizim anamız, kardeşimiz, çocuğumuz diyecek.

İşte yaklaşan bir 8 Mart ve kadın olmak...

*Artan kadın cinayetleri, ardı arkası kesilmeyen şiddet olayların, cinsel tacizlere **maruz kalan kadınların, eğitim hakkı, çalışma hakkı elinden alınan kadınların** ve tüm baskıların gölgesinde; kadın olmanın zorluğunu yaşayan tüm dünya kadınlarının "8 mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününü" kutluyorum!!!*

Bugün 8 Mart sadece kadınları hatırlamaya değil, kadın hakları, kadın-erkek eşitsizliği ve kadına karşı şiddet gibi sorunların da tartışılmasına vesile olmaktadır. Dünyada kadınların yüzyıldır yürüttüğü özgürleşme mücadelesinin anıldığı ve kadınların güncel taleplerinin ifade edildiği bir gün olarak

kutlanmaktadır. Yaklaşan bir 8 Mart öncesi; öncelikle anlamsızlaştırmaya çalışarak farklı anlamlar yüklenen **“Dünya Emekçi Kadınlar Günü”**nün tarihini bilmenin anlamlı olduğunu düşünüyorum.

İlk kez 1800'lü yıllarda bir tekstil fabrikasında daha iyi çalışma koşulları için greve giden kadın işçilerin fabrikaya kilitlenmesi, arkasından da çıkan yangında fabrika önünde kurulan barikatlardan kaçamayıp ölmeleriyle gündeme geldi.

Kadınların erkeklerle eşit haklara sahip olmak yolunda verdiği savaşın temsili başlangıcı 8 Mart 1857 yılında ABD'nin New York kentinde başladı. Konfeksiyon ve tekstil fabrikalarında çalışan 40 bin işçinin insanlık dışı çalışma koşullarına ve düşük ücrete karşı başlattığı grev, polisin saldırısıyla kanlı bitti. Saldırı sırasında çıkan yangında çoğu kadın 129 işçi can verdi. İşçilerin cenaze törenine 100 bini aşkın kişi katıldı. 1910 yılında Danimarka'nın Kopenhag kentinde toplanan 2. Enternasyonale bağlı kadınlar toplantısında, Almanya Sosyal Demokrat Parti önderlerinden **Clara Zetkin**, bu yangında yaşamını yitiren 129 kadın işçi anısına 8 Mart gününün Dünya Emekçi Kadınlar Günü olarak kutlanmasını önerdi. Kadın hakları hareketini, özellikle oy hakkını onurlandırmayı amaçlayan Kadınlar Günü önerisi oy birliği ile kabul edildi. 2. Dünya Savaşı ve Soğuk Savaş yıllarında adeta yok olmaya yüz tutan kadın hareketi, 1960'ların sonunda tekrar canlandı. BM'nin 1975 yılını kadın yılı olarak ilan etmesi ve bunu takiben 1975-1985 arasının kadınların on yılı olarak açıklanması harekete gönül verenleri yüreklendirdi. 1977'de UNESCO'nun 8 Mart'ı Dünya Kadınlar Günü olarak açıklamasından bu yana dünyanın her yerinde Kadınlar Günü olarak kutlanmaktadır.

Türkiye'de ise, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü ilk kez 1921 yılında **"Emekçi Kadınlar Günü"** olarak kutlanmaya başlandı. 1975 yılında daha yaygın olarak kutlandı ve sokağa taşındı. **"Birleşmiş Milletler Kadınlar On Yılı"** programından Türkiye'nin de etkilenmesiyle, 1975 yılında **"Türkiye 1975 Kadın Yılı"** kongresi yapıldı. 1980 Askeri Darbesi'nden sonra dört yıl süreyle kutlama yapılmadı. 1984'ten itibaren her yıl çeşitli kadın örgütleri tarafından **"Dünya Kadınlar Günü"** kutlanmaya başlandı.[\[1\]](#)

Bazı şeyler çok konuşulur, fakat çözüm üretilmez!!!

İşte o konulardan birisi “Kadın”... Artan yasal düzenlemeler, kadının eğitim seviyesinin artması, toplumsal değerlerin değişmesi, kadının ekonomik özgürlüğünü kazanması geçmişle kıyaslanamayacak düzeyde artmasına rağmen; Dünya da ve Türkiye de kadının hala ikinci konuma itilmektedir....

Dünya ki durum;

Dünyadaki okuryazar olmayan 876 milyon kişinin 3'te 2'sini, mutlak yoksulluk sınırındakilerin ise yüzde 70'ini kadınlar oluştururken, parlamentolarda halen 36 bin 294 erkeğe karşılık 7 bin 793 kadın yer alıyor. 21.yy da hala kadınların toplumsal statü, gelir, eğitim ve sağlık imkânları, karar alma mekanizmalarında temsil gibi konulardaki yetersizlikler devam ediyor. Araştırmalar, ekonomik faaliyet alanında eşitsizliklerle karşı karşıya kalan kadınların, benzer sebeplerle aile reisliği, mülk sahipliği, iş kurma ve yürütme gibi konularda erkeklerle eşit olmadığını ortaya koyuyor. Kadınlar dünya nüfusunun yüzde 50'sinden fazlasını temsil ettikleri, iş saatlerinin yüzde 66'sını doldurdukları halde, dünya gelirlerinin sadece yüzde 10'una, mülkiyetlerin de yüzde 1'ine sahipler. Hala ilköğretim çağında olduğu halde eğitim görmeyen 130 milyon çocuğun, 3'te 2'sini kızlar oluştururken, okuma yazma bilmeyenler arasında bir erkeğe karşın iki kadın bulunuyor. UNESCO'nun saptamalarına göre, dünyadaki okuryazar olmayan 876 milyon kişinin 3'te 2'sini kadınlar oluşturuyor. Kadının siyasete katılımı incelendiğinde, ulusal parlamentolarda da kadın sayısında artış olmasına rağmen bu konudaki gelişmenin oldukça yavaş ilerlediği görülüyor. 1945 yılında dünyada yalnızca 26 parlamentoda kadın varken ve parlamenterlerin sadece yüzde 3'ü kadinken, 1999 yılında 179 parlamentoda kadın parlamenterler yer alıyor ancak temsil oranları yüzde 13. 2'de kalıyor. Parlamentolarda halen 36 bin 294 erkeğe karşılık 7 bin 793 kadın yer alıyor. Yeryüzünde mutlak yoksulluk sınırındaki 1.5 milyar kişinin yüzde 70'ini kadınlar oluştururken, 700 milyon kadın yeterli yiyecek ve içme suyu ile sağlık ve eğitim hizmetlerinden mahrum bulunuyor.[\[2\]](#)

Birleşmiş Milletler tarafından yapılan bir araştırmaya göre;

1.Dünyadaki işlerin %66'sı kadınlar tarafından görülüyor.

2.Buna karşın kadınlar dünyadaki toplam gelirin ancak %10'una sahipler.

3.Dünya'daki mal varlığının ise % 1'ine sahipler.

4. Başka bir deyişle dünyadaki işlerin % 34'ü erkekler tarafından görülüyor ama erkekler dünyadaki toplam gelirin % 90'ına ve toplam mal varlığının % 99'una sahipler [3]

Türkiye'de de durum farklı değil!!!

Eğitim;

Türk kadınının eğitim seviyesi son 10 yılda artış göstererek, yüzde 76,9 olan okuryazarlık oranı yüzde 80,4'e ulaştı. Ancak, Türkiye'de okuryazar olmayanların yüzde 75,5'ini kadınlar oluşturuyor. Hala 5 kadından biri, yani yaklaşık 5 milyon 732 bin kadın, okuma yazma bilmiyor. Bunun yanında, kadınların yüzde 21,5'i okuryazar ama herhangi bir eğitim kurumundan mezun değil, yüzde 37,2'si ilkokul, yüzde 7,4'ü ortaokul ve dengi okul, yüzde 10,6'sı lise ve dengi okul ve sadece yüzde 3,9'u yüksek okul ve fakülte mezunu.[4]

Şiddet;

- Ülkemiz genelinde eşi veya eski eşi tarafından fiziksel şiddete maruz bırakılan kadınların oranı % 39'dur.
- Hayatının herhangi bir dönemde duygusal şiddet yaşayan kadınların oranı % 43,9'dur.
- Sadece cinsel şiddete maruz kalan kadınların oranı % 15,3'tür.
- Fiziksel veya cinsel şiddetin birlikte yaşanma yüzdesi 41,9'dur.
- Kentte fiziksel şiddet oranı % 38 iken kırdı % 43'tür.
- Yaşadıkları fiziksel şiddet sonucunda yaralanan kadınların oranı % 25'tir.
- En az bir kez fiziksel veya cinsel şiddete maruz kalmış kadınlardan Eğitimi olmayanların oranı % 55,7, Lise ve üzeri düzeyde eğitim alanların oranı ise % 27'dir.
- 'Bazı durumlarda erkekler eşlerini dövebilir' ifadesine katılan kadınların oranı % 14,2'tir.
- Yaşadıkları şiddeti kimseye anlatamayan kadınların oranı % 48,5'tir.
- Şiddet yaşayan kadınların sağlık sorunları yaşama, intihar etmeyi düşünme ya da deneme olasılıkları en az iki kat artmaktadır.
- Her 10 kadından biri gebeliği sırasında fiziksel şiddete maruz kalmıştır.
- Cinsel şiddet birçok durumda fiziksel şiddet ile birlikte yaşanmaktadır; kadınların % 42'si fiziksel veya cinsel şiddete maruz kaldıklarını belirtmişlerdir.
- Sadece eğitim düzeyi düşük olan kadınlar şiddete maruz kalmamaktadır. Eğitim düzeyi daha yüksek olan kadınlar arasında bile her 10 kadından 3'ü eşleri tarafından fiziksel veya cinsel şiddete maruz kalmıştır.
- Evlenmiş kadınların hayatındaki en yaygın şiddet eşlerinden gördükleri şiddettir.
- Kadınların % 7'si çocukluklarında (15 yaşından önce) cinsel istismar yaşadıklarını belirtmişlerdir. [5]

Karar alma mekanizmaların da kadın:

Türkiye Cumhuriyeti'nde, dünyadaki pek çok ülkeden önce, 1930 yılında yerel seçimlerde, 1934

yılında da milletvekili seçimlerinde seçme ve seçilme hakkını erkeklerle eşit bir biçimde elde eden kadınlarımızın, yüksek bir siyasal katılım düzeyine ulaşmış oldukları söylenemez. 12 Haziran Genel Seçimlerinde Parlamentodaki kadın milletvekili sayısı 79'a yükselmiştir. Bu sayı oransal olarak % 14,3'e tekabül etmektedir. Bakanlar Kurulunda ise bir kadın bakan bulunmaktadır.

Kadının siyasal yaşama katılımının ilk basamağı kabul edilebilecek yerel yönetimlerde de temsili sınırlıdır. 29 Mart 2009 Yerel Seçimlerinde, Türkiye genelinde oy kullanma oranı % 80 olup 81'i il olmak üzere 2946 ilçe ve belde belediyesinde yerel yönetici adayları yarışmıştır. 19 Siyasi partinin katıldığı 2009 yerel seçimlerinde, 44 kadın il belediye başkanlıklarına, 321 kadın da ilçe ve belde belediye başkanlıklarına aday gösterilmiştir. Söz konusu seçimlerde, Türkiye Genelinde toplam 2.948 belediye başkanı seçilmiş olup bunlardan sadece 27 tanesi (% 0,9) kadındır. Bu kadınlardan ise sadece iki tanesi il belediye başkanı olmuştur. 31.790 Belediye Meclis üyesinin ise 1.340 tanesini (% 4,21) kadınlar oluşturmaktadır. İl Genel Meclisi üye sayısına bakıldığında da durum çok farklı görünmemektedir. Toplam 3.379 İl Genel Meclis üyesinin 110 tanesi (% 3,25) kadındır.

Türkiye nüfusunun % 49,7'sini oluşturan kadınlar, yönetim kademelerinde ve karar verme mekanizmalarında yer alamıyor. Bürokraside üst düzey yönetici konumundaki erkeklerin oranı yüzde 93'e ulaşırken, kadınlarda bu rakamın yüzde 7'de kaldığı bildirildi.

Kadınların yönetici konumuna ulaşabilmek için girdiği mücadele ve kendini ispatlama zorunluluğunun erkeklerden daha fazla olduğu belirtilen araştırmada, Her şeyden önce kadın, çalışma yaşamı ile aile yaşamını dengelemek zorunda kalmakta ve çocuklarıyla ilgili sorumluluklarını da yerine getirmektedir. Üst düzey yönetici konumunda çalışan kadınların belirli bir düzeyden sonra yükselmelerini sektöre uğratan faktörler oldukça fazladır. Türkiye'de kamu kurum ve kuruluşlarında üst düzey yöneticiliklerde, kurul, komisyon ve komitelerde de kadınların temsil düzeyinin düşük olduğu görülmektedir. Değerlendirilen Kadın Yönetici ve Kadın Çalışanlar Dayanışma Derneği (KAYÇAD) tarafından yaptırılan "Kadın İşgücü Dağılımı" konulu araştırmada; profesörler arasında kadın oranının yüzde 27,4, doçentler arasında yüzde 31,6, öğretim görevlileri arasında ise yüzde 38,5 olduğuna dikkate çekildi. Üniversitelerin sadece 8'inde kadın rektör görev yaptığına işaret edilen araştırmada, mimarların yüzde 39'unun, avukatların yüzde 36'sinin, bankacıların yüzde 50'sinin, polislerin ise yüzde 5,6'sının kadın olduğu ifade edildi. Araştırmada yer alan Devlet Personel Başkanlığı, Aralık 2010 yılı verilerine göre, kamu kurum ve kuruluşlarında istihdam edilen personelin yüzde 34'ü kadın, yüzde 66'sı erkek. Bürokraside üst düzey yönetici konumundaki kadın oranının oldukça düşük olduğu belirtilen araştırmada, şunlar kaydedildi: Üst düzey konumundaki erkeklerin oranı yüzde 93 iken kadınların oranı yüzde 7'dir. Bürokrasinin önemli bir alanı olan ve bütün dünyada erkeklerin egemen olduğu diplomatik görevlerde Türk Dışişlerinde görev yapan 110 büyükelçimizden 11'i kadındır. Ülkemizde ne yazık ki sadece bir kadın vali bulunmaktadır. 464 vali yardımcısından sadece 10'u kadındır. 801 kaymakamın ise sadece 13'ü kadındır. 261 kaymakam adayının sadece 8'i kadındır. Araştırmada, bakanlıklarda 78 erkek müsteşar yardımcısına karşılık 2 kadın müsteşar yardımcısının görev aldığı belirtildi. Kurumlar ve bakanlık bünyesinde görev yapan genel müdürlerin 9'unun kadın olduğu ifade edilen araştırmada, 460 genel müdür yardımcısının 44'ü, 2 bin 569 daire başkanının ise 302'sinin kadın olduğu kaydedildi. Araştırmada, yargıda ise savcılarının sadece yüzde 5,2'sinin, hâkimlerin ise yüzde 28'nin kadın olduğu ifade edildi.[6]

Bazı kapılar ise kadınlara hiç açılmadı 87 yaşındaki cumhuriyet, kadın cumhurbaşkanı, kadın meclis başkanı, kadın Emniyet Genel Müdürü, kadın Milli Savunma Bakanı, kadın Maliye Bakanı, kadın Bayındırlık ve İskân Bakanı, kadın Ulaştırma Bakanı, kadın Tarım ve Köy işleri Bakanı, kadın Sanayi ve Ticaret Bakanı, kadın Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı, kadın Kültür Bakanı, kadın general, kadın Yargıtay başkanı ve kadın büyükşehir belediye başkanı ile hiç tanışmadı. Cumhuriyet tarihi boyunca 11 kişi cumhurbaşkanlığı, 25 kişi meclis başkanlığı, 46 kişi emniyet genel müdürlüğü görevi yaptı, bunlardan hiçbirisi kadın değildi. Türkiye, kadın başbakan ve kadın anayasa mahkemesi başkanıyla ise bir kez tanıştı. 2 bin 549 valinin görev yaptığı cumhuriyet tarihi boyunca valilik koltuğuna 2 kadın oturabildi. Cumhuriyet tarihi boyunca yüzlerce emniyet müdürü görev yaptı, bunlardan sadece üçü kadındı.[7] Bu araştırmadan da anlaşılacağı üzere kadınların yönetim kademelerindeki azlığı dikkat çekmektedir.

Kadının iş gücüne katılımı:

Türkiye’de kadın istihdam oranı 2007 verilerine göre yüzde 22,2 olarak gerçekleşti. Bu oran AB’ye üye ilk 15 ülkede yüzde 59,7, AB üyesi 27 ülkede 58,3. İstihdama katılan kadınların yüzde 47,3’ü tarım, yüzde 14,2’si sanayi, yüzde 38,5’i ise hizmetler sektöründe çalışıyor. Kadınların yüzde 13’ü kendi hesabına ve işveren konumunda, yüzde 49’u ücret ya da yevmiye karşılığında, yüzde 38’i ise ücretsiz aile işçisi olarak çalışma yaşamında yer alıyor. Köyden kente göçün yoğun olarak yaşandığı Türkiye’de, köyde iş gücünde yer alan kadın, kentte yeterli eğitim ve mesleki beceriye sahip olmadığı için kent iş gücü piyasasına giremiyor. İş gücüne katılmayan 100 kadından 63’ü neden olarak “ev kadını” olmalarını gösteriyor. Gelir azlığı nedeniyle çalışmak zorunda olanlar ise sosyal güvencesiz düşük statülü-gelirli işlerde istihdam ediliyor. Kadın iş gücünün en çok istihdam edildiği hizmetler sektöründeki iş alanlarından bazıları özellikle “kadınlar için uygun alanlar” olarak toplumsal kabul görüyor. Sanayi sektörü, özellikle imalat sanayi, halen kadın iş gücünün sınırlı olduğu sektör özelliğini koruyor. Aynı sektördeki tekstil, gıda, hazır giyim gibi emek yoğun sanayi dalları için kadınlar tercih ediliyor. İstihdamda yer alan kadınların yüzde 64’ü herhangi bir sosyal güvenlik kurumuna kayıtlı olmaksızın çalışırken, bunların da yüzde 59’unu ücretsiz aile işçisi kadınlar oluşturuyor. Ücretli veya maaşlı çalışan kadınların yüzde 22’si, yevmiyeli kadınların yüzde 94,5’i, işveren kadınların yüzde 29’u, kendi hesabına çalışan kadınların yüzde 92’si herhangi bir sosyal güvenlik kurumuna bağlı değil.[8]

Sonuç olarak; kadınların erkeklerle eşit haklara sahip olma mücadelesi 19.yy. a dayanmaktadır. Modernleşen dünyada kadının sosyal, kültürel, ekonomik, özellikleri kazanması ile birlikte kadın yaşamın her alanında yer almaya başlamışsa da, toplumsal yaşamda kadın hala ikincil konuma itilmektedir. Kadınların, sadece Türkiye’de değil, değişik biçimlerde ve ölçülerde de olsa tüm toplumlarda, sadece eğitim ve istihdam alanlarında değil, toplumsal yaşamın her alanında, evin içinde ve dışında, erkeklere göre ikincil konumda olmalarının temel nedeni toplumların erkek egemen yapısıdır. Bu yapı muhafaza edildiği sürece, bazı alanlarda kadınlar lehine mesafe alınsa da, kadın ve erkekler arasında eşitlikten bahsetmek mümkün olmayacaktır. Bu nedenle, kadınlar ve erkekler arasında var olan eşitsizliğin sorgulandığı her alanda, erkek egemen toplum yapısını, yani erkeklerin üstün, kadınların aşağı statüde olduğunu içselleştirmiş ve doğal bir durummuş gibi kabullenen toplumun yargılarını sarsmak ve dönüştürmek gerekmektedir.

Dünyada Kadının ekonomik, demokratik ve politik taleplerini kazandığı... İnsan haklarına yaraşır bir hayat sürdüğü daha eşit, daha huzurlu bir yaşama kavuştuğu bir gün olması dileğiyle...

Tüm kadınların, “ 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü” kutluyorum.

Elvan DÜRBİN

iletisim@politikadergisi.com

Kaynakça:

[1] <http://www.cumhuriyet.com.tr/?hn=120300> [2]

[2] <http://www.haber7.com/haber/20100306/Dunyada-ve-Turkiyede-kadinin-yeri-h...> [3]

[3] <http://www.toplumdusmani.net/modules/wfsection/article.php?articleid=1251> [4]

[4] Aile ve sosyal politikalar bakanlığı kadının statüsü genel müdürlüğü “Türkiye’de kadının durumu Aralık 2010 raporu”

[5] Aile ve sosyal politikalar bakanlığı kadının statüsü genel müdürlüğü “Türkiye’de Kadına Yönelik Aile İçi Şiddet Araştırması”

[6] <http://www.personelmeb.net/yasam/buokraside-kadin-yonetici-talebi-h5739.html#ixzz1noysM28Y> [5]

[7] www.hurriyetkampus.com [6]

[8] Aile ve sosyal politikalar bakanlığı kadının statüsü genel müdürlüğü “Türkiye’de kadının durumu Aralık 2010 raporu”

Yorumlar

Kadınların Eşitlik ve Özgürlüğü Kapitalizme Karşı Mücadelededir

İçeriği Yazan: Mehmet ÇAĞIRICI Zaman: Per, 08/03/2012 - 22:00

Sayın Elvan DÜRBİN, 8 Mart kadınlar günü dolayısı ile dünyada ve özellikle de ülkemizde kadınların toplumsal yaşamın hemen her alanında erkeklere göre ikincil bir konumda olduğunu çok somut kanıt ve rakamlara dayanarak çarpıcı biçimde ortaya koymuş. Sonuç olarak ta bu durumu toplumun “Erkek Egemen” yapısıyla açıklamış. Sayın Elvan DÜRBİN; erkek egemenliği toplumda sürdüğü sürece, kadın erkek eşitliğinin sağlanamayacağını söylüyor. Sayın Elvan DÜRBİN’ e göre bu soruna çözüm “ toplumun yargılarını sarsmak ve dönüştürmek gerekmektedir.”

Kadın erkek eşitsizliği çok eski ve köklü bir sorundur. Bu sorunun tarihsel kökü binlerce yıl ötesine gitmektedir. Sorunun temelinde insanlığın gelişiminde toplumun ilk varlık koşulu olan üretimin ve üretim araçlarının ikelliğinde yatmaktadır. Kadınla erkek arasında toplumsal işbölümünde; üretimin yoğunlukla avcılık, tarım ve hayvancılık gibi **fiziki güce** dayandığı çağlarda kadınlar ev işlerini (yemek, temizlik, çamaşır, çocuk bakım ve eğitimi) üstlenirken erkekler ise fiziki güçleri nedeniyle dışarda bu üretim alanlarında çalışmışlardır. Bu işbölümü zamanla erkeklerin toplumsal alanlarda (ekonomi, siyaset, yönetim vs.) egemenliğinin **nesnel** toplumsal koşulu olarak günümüze kadar gelmiştir.

Ancak çağımızda bilim ve teknolojinin olağanüstü gelişimiyle üretim ve üretim araçları, artık fiziki güce çok az yer verecek kadar gelişmiş ve değişmiştir. Bugün kadınlar da en az erkekler kadar bu modern araç ve yöntemlerle çalışabilmekte, erkeklerin mesleklerini üstlenebilmektedir. Yani erkeklerin geçmişte kendilerine toplumsal egemenlik sağlamada bir avantaj olan **kaba güç** artık çağımızda bu rolünü yitirmiştir.

Ama buna rağmen erkekler toplumsal egemenliklerini, yani tarihten aldıkları bu mirası devam ettirebilmektedirler. Neden?

Çünkü asıl sorun içinde yaşadığımız toplumsal sistemin veya daha açık konuşursak kapitalizmin bu mirası kendi sınıfsal egemenliği için kullanmaya devam etmesindedir.

Kapitalizm, tarihten miras kalan “erkek egemenliğini” işçi hareketini bölmek için ustaca ve sinsice kullanmaktadır. İşçileri kadın erkek diye ayırmakta, kadın emekçilere aynı işi yapmalarına rağmen daha az ücret veya maaş ödemektedir. Dikkat edilirse 8 Mart Dünya emekçi kadınlar günü 8 Mart 1857 tarihindeki kadın işçilerinin “daha iyi çalışma koşulları” ve “eşit işe eşit ücret” mücadelelerinin sonucu bugün bir “eşitlik ve mücadele” günü olarak anılmaktadır. Kadınların eğitimde, siyasette,

yönetimde ayrımcılığa, ikincil konuma uğramaları kapitalist sistemin gayet bilinçli ve kasıtlı bir siyasetinin sonucudur. Başbaca Erdoğan kadınlara en az üç çocuk doğurmayı, evde oturmayı önermektedir. Yani sistem “erkek egemen” toplumu bilinçli olarak beslemekte ve yaşatmaktadır.

O halde “Erkek Egemen” bir toplumla etkili ve sonuç alıcı bir mücadele etmenin yolu kapitalizmle mücadeleden geçer. Yoksa kadınların kapitalist sistemi dikkate almadan erkeklere karşı verecekleri mücadele hem başarısızlığa mahkumdur; Çünkü erkekler gönüllü olarak bu egemenliklerinden kolay kolay vaz geçmezler, hem de bu biçimde mücadele son tahlilde bu sistemin işine yarar, yani kadın erkek eşitsizliği azalmaz, artar. Çünkü kapitalizmin istediği de kadın erkek çatışmasıdır.

Kadınlar erkelerle eşitliğe ve görece erkeklerden daha bağımsız bir özgürlüğe; erkeklere karşı değil, tam tersine erkelerle dayanışma içinde, onlarla birlikte kapitalizme karşı mücadeleyle daha hızlı, güvenceli ve gerçekçi olarak kavuşabilirler!

- [Güncel](#) [7]
- [Toplumsal](#) [8]

Kaynak URL (03/05/2024 - 16:46 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/okur-makale/kadinin-ozgurlesme-mucadelesi>

Bağlantılar:

- [1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/elvan>
- [2] <http://www.cumhuriyet.com.tr/?hn=120300>
- [3] <http://www.haber7.com/haber/20100306/Dunyada-ve-Turkiyede-kadinin-yeri-hala-yok.php>
- [4] <http://www.toplumdusmani.net/modules/wfsection/article.php?articleid=1251>
- [5] <http://www.personelmeb.net/yasam/burokraside-kadin-yonetici-talebi-h5739.html#ixzz1noysM28Y>
- [6] <http://www.hurriyetkampus.com>
- [7] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>
- [8] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>